

Література

1. Chronic granulomatous disorder: a guide for medical professionals // UK, London, 2015.- Доступ до електронної версії: www.cgdsociety.org
2. Modern management of chronic granulomatous disease. /Segeer, RA.// British Journal of Haematology,- 2008.- 140 (3).-P. 255-66.

Дышкант Т. Н.,
ХНМУ

СОВРЕМЕННОЕ ОБЩЕСТВО И УГРОЗА ПОТЕРИ ГЕНДЕРНОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ

Проблема идентичности субъекта – одна из ведущих проблем современной философской науки. Эта проблема включает в себя и проблему гендерной идентичности. Гендер определяют как социальный пол, следовательно, при его рассмотрении невозможно обойтись без анализа современного общества. Самыми распространенными обозначениями современного общества являются: информационное общество и общество массового потребления. Информация – главный ресурс интеллектуального производства, пришедшего на смену машинному производству. Необходимым условием такого производства является открытость любой информации, ее доступность для использования и обмена каждым участником этого производственного процесса. Обеспечить выполнение данного условия возможно с помощью сетевого принципа, который не нуждается в иерархии жестко закрепленных ролей.

Гендер всегда строился на поляризации – сильный/слабый пол, рациональный подход к восприятию мира/эмоциональный подход и т.п. В информационном обществе, где мускульная сила отходит на второй план, отказ от жестко закрепленных ролей делает систему гибче и устойчивей. Но это же порождает размытость и угрозу последующей утраты половой идентичности. Роли становятся таковыми, что они не отрицают возможность взаимозаменяемости: и женщина может быть успешным руководителем, и мужчина может замечательно справляться с воспитанием детей (как сказано в одной романтической комедии: «Мать у них (детей) был Новосельцев»). Стирание границ «женственности» /«мужественности» позволило даже ввести в культурный дискурс образ «киборга», отменяющий половые отличия.

Помимо процессов, приводящих к стиранию гендерных различий на экономическом уровне, существуют процессы на уровне культуры, на которую распространились рыночные тенденции, способствующие этому же результату. Современное общество атомизировано и индивидуализировано. Создается парадокс: с одной стороны, индивидуализация, которая должна как будто предполагать уникальность, с другой – шаблонность, стандартизация, унификация, навязываемая обществом массовой культуры, транслирующей однотипный образ жизни. Постмодернистская

культура інформаційного общества привітствує расставання з будь-якою формою універсализма і тому не сприяє пошуку гендерної ідентичності на суттєвому рівні. Пошук «ускользящої» ідентичності переміщується на поверхневий рівень – на рівень індивідуальності. Індивідуальність – акцентування на зовнішніх, найбільш яскравих єдиничних проявленнях індивіда. Пошук відповіді на запитання «жінка чи це я або особистість без ідентифікації за статтю» оформляється в такі стилізовані крайності як унісекс (образ бесполого істотності) або надмірна підкресленість статтєвої приналежності, досягнута шляхом хірургічного втручання (збільшення грудей, яєчок і т.п.).

Висказанне дозволяє зробити висновок про існуючу по сьогодні теоретичної неопределенності есенціалістського характеру (що саме собою представляє сутність статтєвої), і це продовжує турбувати дослідників в області гендерної проблематики.

Єрмоленко Т. І., Гордійчук Д. О., Онашко Ю. М.,
ХНМУ

ХРОНОФАРМАКОЛОГІЯ – СУЧАСНИЙ НАПРЯМОК ЕФЕКТИВНОЇ ГЕНДЕРНОЇ ФАРМАКОТЕРАПІЇ

Проблема раціонального застосування лікарських засобів зумовила формування нового напрямку в сучасній фармакології – хронофармакології, яка вивчає дію лікарських засобів залежно від біологічних ритмів організму. Встановлено, що артеріальний тиск, температура тіла, концентрація гормонів в крові, частота пульсу, активність роботи нирок та ін. залежить від добових й сезонних коливань. Застосування лікарських засобів впливає на динаміку природних біоритмів, що є причиною формування нових і достатньо стабільних зрушень фізіологічних функцій організму та виникненню небажаних побічних реакцій.

Тому основним завданням хронофармакології є вивчення впливу біоритмів на вираженість фармакологічних ефектів лікарських засобів, що надає можливість підвищити ефективність фармакоterapiї і значно знизити її негативну дію.

У лікуванні багатьох захворювань, враховуючи біоритми чутливості, реактивності організму та ритм фармакокінетичних процесів, застосовують динамічні дози лікарських препаратів, розробляють їх оптимальні комбінації та оптимальний час їх введення. Так, найбільший діуретичний ефект фуросеміду можливий при його прийомі в 10 год., максимальне виведення з сечого каїю – при прийомі в 17 год, натрію – в 13 год. Гіпоглікемічний ефект інсуліну найбільше виражений в період 8–13 год. Зміст гістаміну в організмі найбільшої концентрації відзначається в період 21–24 год, що пояснює підвищену чутливість алергіків до гістаміну, антибіотиків, домашнього пилу саме у вечірній час. Тому антигістамінні препарати рекомендують приймати у вечірній час для попередження алергічних реакцій.